Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

9 юли 2025 година*

„Конкуренция — Картели — Административно производство — Решение за извършване на проверка — Член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Предмет и цел на проверката — Задължение за мотивиране — Достатъчно сериозни улики — Зачитане на личния живот — Съдебен контрол“

По дело T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin, установено в Клермон-Феран (Франция), представлявано от E. Sarrazin, J. Brousseau и J.-P. Gunther, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от T. Baumé, N. Cambien и M. Domecq,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: A. Marcoulli, председател, V. Tomljenović и L. Spangsberg Grønfeldt (докладчик), съдии,

секретар: L. Ramette, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството, и по-специално:

– жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 8 април 2024 г.,

– първите процесуално-организационни действия от 16 декември 2024 г. и отговорите на жалбоподателя и Комисията, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 16 и 20 януари 2025 г.,

– вторите процесуално-организационни действия от 4 февруари 2025 г. и отговорите на жалбоподателя и на Комисията, подадени в секретариата на Общия съд съответно на 21 и 19 февруари 2025 г.,

и в съдебното заседание от 5 март 2025 г.,

* Език на производството: френски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят — Compagnie générale des établissements Michelin, иска отмяната на Решение C(2024) 243 final на Комисията от 10 януари 2024 година, с което на него и на всички пряко или непряко контролирани от него дружества се разпорежда да се подчинят на проверка по член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40863 — Hoops) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

I. Обстоятелства, предхождащи спора

2 Дейността на жалбоподателя е по-специално производство и търговия с гуми за леки и товарни автомобили в Европейското икономическо пространство (ЕИП) и в целия свят.

3 На 10 януари 2024 г. в рамките на образувано по собствена инициатива разследване Европейската комисия приема обжалваното решение, с което на жалбоподателя се разпорежда да се подчини на проверка в съответствие с член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

4 Член 1 от обжалваното решение има следния текст:

„[Жалбоподателят е длъжен] да се подчини на проверка относно евентуалното [му] участие в споразумения или практики, противоречащи на член 101 [ДФЕС] и [на] член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство. Предполагаемите споразумения и/или съгласувани практики са свързани с координиране на цените (по-специално цените на едро) на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП между основните производители на гуми. Предполагаемите споразумения и/или съгласувани практики включват целенасочено използване на публичните изявления на предприятията, за да се информират взаимно за бъдещите си намерения и съответните ценови стратегии, с цел да повлияят върху съответните си ценови политики. Тази проверка може да се извърши във всяко помещение на [жалбоподателя] и в частност в помещенията, разположени във Франция“.

5 В член 2, параграф 2 от обжалваното решение Комисията припомня правомощието на своите инспектори да изземат документи в хода на проверката. Член 3 от обжалваното решение уточнява, че проверката може да започне на 30 януари 2024 г. или малко след това.

6 Релевантните мотиви на обжалваното решение са изложени в следните съображения:

– „(2) Комисията разполага с информация, от която може да се предположи, че основните производители на автомобилни гуми в ЕИП, сред които е и [жалбоподателят], [са участвали] и е възможно все още да участват в антиконкурентни споразумения и/или съгласувани практики за координиране на цените (по-специално цените на едро) на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили, продавани в ЕИП.

– (3) В частност, съгласно информацията, с която разполага Комисията, производителите на гуми, сред които е и [жалбоподателят], са обменяли чувствителна търговска информация (включително чрез публични общодостъпни канали) относно намеренията си и съответните ценови стратегии, така че да повлияят съответните си ценови политики.

– (4) Това поведение е започнало поне от [посочена година], но не е изключено да е започнало и по-рано, като все още продължава [(наричан по-нататък „основният период“)]. Има данни за предварително координиране във връзка с тези продукти поне през [по-ранен период] (наричан по-нататък „предходният период“, който предхожда основния период с няколко години)].

– (5) Доказателствата, с които разполага Комисията, сочат, че поведение[то] се отнася до новите резервни гуми за леки и товарни автомобили, продавани в ЕИП.

– […]

– (8) […] Във всяко предприятие ръководителите и ограничен брой доверени служители, сред които тези, които вътрешно подготвят публичните изявления на предприятието, [е можело] да имат ясното съзнание за съществуването на предполагаемите споразумения за координиране и за точните им предмет, мотиви и начин на функциониране. […] Като се има предвид, че ограничителните споразумения и съгласуваните практики представляват нарушения на правото на ЕС в областта на конкуренцията, които могат да доведат до финансови санкции, има опасност релевантната информация да бъде компрометирана или унищожена, ако се събира чрез искане за предоставяне на информация или ако проверката бъде оповестена предварително. Това се отнася до информацията, свързана с подозренията за координиране на бъдещо поведение на пазарите, що се отнася до цените (по-специално цените на едро) на съответните продукти, а също така и с подозренията за избора на производителите да укажат на конкурентите си бъдещите ценови политики посредством публични средства“.

7 На 30 януари 2024 г. инспектори на Комисията, придружени от представители на Autorité de la concurrence (Орган за защита на конкуренцията, Франция), посещават помещенията на жалбоподателя, за да му връчат обжалваното решение и да извършат проверката. В хода на тази проверка Комисията влиза в офисите, събира материални носители (лаптопи, мобилни телефони, таблети, периферни устройства за съхранение на данни), изслушва редица лица и копира информацията, съдържаща се в събраните материални носители.

8 На 2 февруари 2024 г. проверката е спряна.

9 След спиране на проверката жалбоподателят изпраща на Комисията документ с дата 2 февруари 2024 г., в който изразява резерви относно съдържанието на обжалваното решение и протичането на проверката, като оспорва както материалния и времевия обхват на подозираното нарушение, така и някои от исканията, отправени от инспекторите на Комисията в хода на проверката.

10 На 4 март 2024 г. проверката е възобновена в помещенията на Комисията в Брюксел (Белгия). Тя приключва на 7 март 2024 г.

II. Искания на страните

11 Съгласно последните си писмени изявления, по същество жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

12 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

III. От правна страна

13 Най-напред, от процесуална гледна точка следва да се отбележи, че на етапа на писмения отговор Комисията представи обяснения и фактически данни, за да позволи на Общия съд да определи дали е разполагала с достатъчно сериозни улики, за да подозира наличието на нарушение на правилата за конкуренция и по този начин да обоснове своето решение да използва правомощията си за проверка в помещенията на жалбоподателя.

14 В резултат от това представяне Общият съд предприе две серии процесуално-организационни действия, от една страна, за да получи становището на жалбоподателя по тези обяснения и данни, и от друга страна, за да получи уточнения от страна на Комисията по някои от твърденията в обжалваното решение.

15 По силата на първите процесуално-организационни действия жалбоподателят получи възможност да адаптира писмено представените в жалбата доводи, като вземе предвид новите обстоятелства, които е узнал при прочита на писмената защита и приложенията към нея. По силата на вторите процесуално-организационни действия жалбоподателят получи възможност писмено да изрази становище по обясненията и фактическите данни, представени от Комисията в отговор на първите процесуално-организационни действия. Съдебното заседание също позволи на жалбоподателя да изложи позицията си по представеното в рамките на вторите процесуално-организационни действия становище на Комисията по отговорите на жалбоподателя, дадени в рамките на първите процесуално-организационни действия.

16 Ето защо искането за отмяна на обжалваното решение следва да се разгледа, като се вземат предвид представените от Комисията обяснения и фактически данни, чието съдържание ще бъде изложено впоследствие при проверката дали те представляват достатъчно сериозни улики, обосноваващи приемането на решение, с което се разпорежда извършването на проверка.

17 В подкрепа на искането за отмяна жалбоподателят изтъква две основания, първото от които е нарушение на член 296 ДФЕС и на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, с довода, че обжалваното решение не е достатъчно мотивирано, а второто —нарушение на

основното право на зачитане на неговите частни помещения и тайната на неговите съобщения, наричано още „право на неприкосновеност на частните помещения“ или „право на личен живот“, с довода, че обжалваното решение е произволно и непропорционално.

18 В това отношение следва да се отбележи, че макар обжалваният в настоящото производство акт всъщност да е решението, с което се разпорежда разглежданата проверка, и макар всички изтъкнати от жалбоподателя основания да са насочени изключително към отмяна на това решение, някои от изложените от него в писмената фаза на производството бележки и доводи се отнасят до протичането на проверката, която Комисията е извършила в изпълнение на обжалваното решение.

19 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика прилагането на решение, с което се разпорежда проверка, не се отразява върху законосъобразността на решението и че следователно дадено предприятие не може да се позове на незаконосъобразността, от която е засегнато протичането на производствата по проверката, в подкрепа на исканията си за отмяна срещу акта, въз основа на който Комисията е извършила тази проверка (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 22 и цитираната съдебна практика; в това отношение вж. още заключението на генерален адвокат Pitruzzella по дело Les Mousquetaires и ITM Entreprises/Комисия, C-682/20 P, EU:C:2022:578, т. 67 и 68).

20 При това положение, доколкото жалбоподателят не твърди, че самото протичане на проверката е причината, поради която обжалваното решение било недостатъчно мотивирано или личната му сфера била незаконосъобразно засегната, следва да се приеме, че жалбоподателят привлича вниманието върху протичането на проверката само като пример за твърдените неясноти или неточности в мотивите или за мащаба на намесата, допусната по силата на решение, което му разпорежда да се подчини на проверка (вж. по аналогия решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 23 и 24).

21 Ето защо именно от тази гледна точка следва да се преценят въпросните забележки и доводи при разглеждането на основанията за отмяна на обжалваното решение.

A. По първото основание за липса на достатъчно мотиви

22 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не отговаря на изискването за мотивиране поради своето изключително сбито, общо, неясно и двусмислено съдържание. Мотивите на обжалваното решение били неточни и широки поради употребата на изразите „и/или“, „по-специално“, „включително“ и „поне“. Поради това материалният и времевият обхват на подозираното нарушение били двусмислени, необосновани или нелогични, което попречило на жалбоподателя да разбере ясно в какво е упрекнат и така го лишило от възможността да защити надлежно правата си.

23 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

1. Предварителни бележки

24 Най-напред следва да се припомни, че изискваните от член 296 ДФЕС мотиви на актовете на институциите на Европейския съюз трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на неговия автор, така че да дадат възможност на заинтересованото лице да се запознае с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 31 и цитираната съдебна практика).

25 Изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който неговият адресат може да има от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 32 и цитираната съдебна практика).

26 Трябва също така да се вземе предвид правната уредба, която се прилага за проверките на Комисията. Член 4 и член 20, параграф 1 от Регламент № 1/2003 всъщност предоставят на Комисията правомощия да извършва проверки с цел да ѝ позволят да изпълнява задачата си да защитава конкуренцията на вътрешния пазар от посегателства и да санкционира евентуалните нарушения на правилата за конкуренция на вътрешния пазар (вж. решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 33 и цитираната съдебна практика).

27 Що се отнася по-конкретно до решенията на Комисията за извършване на проверка, съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 в тях се посочват по-специално предметът и целта на проверката. Както Съдът е пояснил, това специално задължение за мотивиране е основополагащо изискване, което трябва не само да покаже обосноваността на планираната проверка в съответните предприятия, но и да изясни на тези предприятия обхвата на задължението за съдействие от тяхна страна, както и правото им на защита (вж. решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 34 и цитираната съдебна практика).

28 В това отношение следва да се припомни, че Комисията не е длъжна да съобщи на адресата на решение за проверка цялата разполагаема информация за подозираните нарушения, нито да дава точна правна квалификация на тези нарушения, при условие че посочи ясно подозренията, които възнамерява да провери (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 35 и цитираната съдебна практика).

29 Макар Комисията наистина да е длъжна да посочи възможно най-точно какво се издирва и обстоятелствата, които трябва да бъдат проверени, за сметка на това не е необходимо в решението за проверка непременно да се посочат с точност границите на релевантния пазар, нито да се даде точна правна квалификация на подозираните нарушения, нито да се посочи периодът, през който те са били извършени, при условие че посоченото решение за

проверка съдържа изложените в точки 24—28 по-горе съществени елементи (вж. решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 36 и цитираната съдебна практика).

30 Всъщност, предвид това че проверките се извършват в началото на разследването, обикновено Комисията все още няма точна информация, за да направи конкретна правна преценка, и трябва тепърва да провери основателността на подозрението си и значимостта на фактите, като целта на проверката е именно да се съберат доказателства във връзка с подозирано нарушение (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 37 и цитираната съдебна практика).

2. По твърдението за лаконични или общи мотиви

31 В случая е важно да се отбележи, че обжалваното решение съдържа специални мотиви относно предмета и целта на проверката, които съгласно цитираната по-горе в точки 24—30 съдебна практика целят да покажат обосноваността на планираната проверка в помещенията на жалбоподателя и да му дадат възможност да разбере обхвата на своето задължение за съдействие, като се зачете правото му на защита. Следователно тези мотиви имат за цел изпълнение на задължението на Комисията да изложи ясно подозренията, които иска да провери, и да посочи с възможно най-голяма точност какво се издирва и подлежащите на проверка обстоятелства, без обаче да е длъжна да съобщи на жалбоподателя цялата разполагаема информация при връчването на решението за проверка или да даде в това решение точна правна квалификация на нарушение, което все още само се предполага и изобщо не е доказано.

32 В това отношение от член 1 от обжалваното решение, който посочва предмета и целта на проверката, следва, че подозренията на Комисията се отнасят до евентуалното участие на жалбоподателя в споразумения или практики, противоречащи на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за ЕИП, свързани с „координиране на цените (по-специално цените на едро) на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП между основните производители на гуми“ (наричано по-нататък „подозираното координиране“).

33 Мотивите на обжалваното решение съдържат и множество уточнения, които позволяват да се очертае по-добре подозираното от Комисията координиране, което засягало „по-специално цените на едро“ (член 1 и съображение 2 от обжалваното решение), включвало „целенасочено използване на публичните изявления на предприятията, за да се информират взаимно за бъдещите си намерения и съответните ценови стратегии, с цел да повлияят върху съответните си ценови политики“ (член 1 от обжалваното решение) и довело в частност до „[обмен на] чувствителна търговска информация [между производителите на гуми] (включително чрез публични общодостъпни канали) относно намеренията си и съответните ценови стратегии, така че да повлияят съответните си ценови политики“ (съображение 3 от обжалваното решение).

34 Обратно на твърденията на жалбоподателя, тези мотиви не могат да се считат за лаконични или общи, доколкото в тях се излагат подозренията относно подозираното координиране, които Комисията е смятала да изясни при проверката, и се посочва какво се издирва и кои обстоятелства следва да се проверят.

3. По твърдението за неясни, двусмислени, неточни или широки мотиви и техните последици за разбирането на вмененото нарушение

35 Що се отнася до въпроса дали мотивите на обжалваното решение са ясни и възможно най-точни, при обсъждането им следва да се провери дали даденото в тях описание от страна на Комисията на подозираното координиране не съдържа такива неточности или двусмислици, че жалбоподателят да не може да разбере обхвата на своето задължение за съдействие и в същото време да не може да се гарантира правото му на защита по смисъла на цитираната в точки 24—30 по-горе съдебна практика.

36 В това отношение употребата на алтернативния съюз „и/или“ при описанието на формата на подозираното координиране, което според Комисията може да се осъществява както посредством споразумения между предприятия, така и посредством съгласувани практики, няма особени последици за жалбоподателя. Всъщност в случая точната правна квалификация на подозираното координиране като споразумение между предприятия или като съгласувана практика зависи от преценка, която не може да се изисква към момента на изготвяне на решението за проверка (вж. в този смисъл решение от 25 юни 2014 г., Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 36 и 37). Освен това при всички положения в случая резултатът от тази квалификация не изглежда да може да промени обхвата на задължението на жалбоподателя за съдействие или на правото му на защита в хода на проверката. Също така в отговор на поставения в съдебното заседание въпрос в тази връзка жалбоподателят не беше в състояние да идентифицира такава последица за себе си по настоящото дело.

37 От своя страна употребата на думите „по-специално“ или „включително“ при описанието на подозренията на Комисията улеснява разбирането на означенията, от които те са част, а именно „по-специално цените на едро“ и „включително чрез публични канали, достъпни за всички“, като позволява на жалбоподателя да разбере по-добре в какво е обвинен към момента, в който му е разпоредено да се подчини на проверката.

38 От една страна, тези пояснения онагледяват съдържанието на подозираното координиране. Така подозренията на Комисията се отнасят до нарушение на правилата за конкуренция, изразяващо се в координиране на цените на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили, продавани в ЕИП. Като отбелязва, че подозираното координиране се отнася „по-специално“ — тоест по начин, който заслужава да бъде отбелязан — до цените на едро, Комисията уточнява това, в което е упрекнат жалбоподателят. Освен това, като подчертава, че координирането на цените на основните производители на гуми, сред които е жалбоподателят, е извършено посредством обмен на чувствителна търговска информация за техните намерения и съответните ценови стратегии, който включва — и това е значението на „включително“ — обмен, извършен чрез публични общодостъпни канали, или целенасочено използване на публичните изявления на предприятията, Комисията представя ясно подозираното координиране.

39 От друга страна, употребата на думите „по-специално“ и „включително“ позволява да се разбере, че информацията, с която разполага Комисията, засяга не само обстоятелствата, изложени след тези пояснения. Така подозренията на Комисията се отнасят по-общо до координирането на цените между производителите, но не само на цените на едро на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП, и предполагат, че освен публичните

общодостъпни канали може да са били използвани и други средства за обмен на чувствителна търговска информация за намеренията и съответните ценови стратегии на тези производители.

40 Употребата на думите „по-специално“ или „включително“ позволява да се приеме, че дадените примери не са изчерпателно описание на материалния обхват на подозираното нарушение.

41 Що се отнася до употребата на думата „поне“ при определяне на времевото измерение на подозираното координиране, съгласно първото изречение от съображение 4 от обжалваното решение това координиране започнало „поне“ през основния период, като не било изключено да е започнало и по-рано и продължавало и към момента на приемане на обжалваното решение. Съгласно второто изречение от това съображение също така имало данни за предварително координиране във връзка с новите резервни гуми за леки и товарни автомобили, продавани в ЕИП, „поне“ през предходния период.

42 В случая следва да се отбележи, че като е решила по собствена инициатива да предостави определени данни относно времевото измерение на подозираното координиране, Комисията е счела за необходимо да спомене тази информация в обжалваното решение, за да позволи на жалбоподателя да разбере обхвата на своето задължение за съдействие и да гарантира правото му на защита в хода на проверката. Следователно посочените данни са част от мотивите и като такива позволяват да се определят елементите, които подлежат на проверка.

43 Ето защо следва да се приеме, че мотивите, изложени по-горе в точка 41, позволяват на жалбоподателя да разбере обхвата на обжалваното решение, а на Общия съд — да упражни контрол. Всъщност в тези мотиви се споменава от една страна, че подозираното координиране „започнало поне“ през основния период, но не е изключено да е „започнало по-рано“, и че „все още продължава“, а от друга страна, че има данни за предварително координиране „поне“ през предходния период. Посочените мотиви позволяват също така да се разбере — и Комисията потвърждава това пред Общия съд — или че подозираното нарушение може да е продължило дълго, тоест от началото на предходния период до края на основния период, посочени в обжалваното решение, или че подозираното нарушение е започнало поне през предходния период и е извършено отново поне през основния период, като в такъв случай следвало да се провери дали е било продължавано, или извършвано многократно, включително през междинния период, който разделя посочените в обжалваното решение предходен период и основен период.

44 Тези указания, които жалбоподателят е бил в състояние да разбере, позволяват да се приеме, че той не е бил поставен в положение, в което да не може да разбере ясно подозренията на Комисията и съответно да бъде лишен от възможността да упражни надлежно правото си на защита след връчването на обжалваното решение.

45 В това отношение е важно да се отбележи, както е направила Комисията, че тези мотиви са позволили на жалбоподателя да твърди, че не са представени никакви данни за периода, разделящ двата посочени в обжалваното решение периода.

46 Освен това, в по-общ план доводите на жалбоподателя за двусмисления, необоснован и нелогичен характер на мотивите, свързани с материалния и времевия обхват на подозираното нарушение, всъщност не разкриват проблем при разбирането, а по-скоро се

опират по същество на идеята, че дадените от Комисията в обжалваното решение указания относно съдържанието на нейните подозрения не са подкрепени с достатъчно сериозни улики.

47 Тези въпроси, които не се отнасят до наличието на мотиви сами по себе си, а до наличието на улики, които могат да обосноват изложените подозрения, ще бъдат разгледани по-нататък, в рамките на второто основание, когато се обсъждат обясненията и фактическите данни, представени от Комисията, за да направи възможен съдебния контрол по отношение на административно решение, с което на адресата на въпросното решение се разпорежда да се подчини на проверка по изложените в това решение причини.

48 От гореизложеното следва, че първото основание трябва да се отхвърли като необосновано, доколкото мотивите на обжалваното решение позволяват на жалбоподателя в съответствие с член 296 ДФЕС да се запознае с основанията за взетата мярка, а на Общия съд — да упражни своя контрол. В съответствие с член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 в тези мотиви са посочени също така предметът и целта на проверката в достатъчна степен, за да стане явен основателният характер на планираната проверка в помещенията на жалбоподателя и да му се даде възможност да разбере обхвата на своето задължение за съдействие, като в същото време се гарантира правото му на защита.

Б. По второто основание за нарушение на правото на зачитане на частните помещения и тайната на съобщенията

49 Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение не е спазено правото на зачитане на частните му помещения и тайната на неговите съобщения, наричано още „основно право на неприкосновеност на частните помещения“. Това основание се подразделя на две части. От една страна, обжалваното решение било произволно, тъй като Комисията не разполагала с достатъчно сериозни улики, които да ѝ позволят да подозира участие на жалбоподателя в нарушение на конкурентното право. От друга страна, обжалваното решение представлявало непропорционална намеса в неговата дейност и неговите икономически резултати. Най-напред, жалбоподателят изтъква по същество, че предвид сходството между пример от Насоките относно приложимостта на член 101 [ДФЕС] по отношение на споразуменията за хоризонтално сътрудничество (ОВ C 259, 2023 г., стр. 1, наричани по-нататък „Насоките от 2023 г.“) и подозираното координиране, настоящото дело имало за единствена цел да представи на практика този теоретичен пример, без да се отчитат особеностите на разглежданата ситуация.

1. Предварителни бележки

50 Следва да се отбележи, че както физическите лица, така и юридическите лица могат да се позовават на основното право на неприкосновеност на частните помещения, което се вписва в контекста на защитата на личния живот.

51 Всъщност следва да се припомни, че изискването за закрила срещу произволната и непропорционална намеса на публичната власт в сферата на частната дейност на всяко лице, независимо дали то е физическо или юридическо, е основен принцип на правото на Съюза (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 34

и цитираната съдебна практика, потвърдено в производството по обжалване с решение от 30 януари 2020 г., České dráhy/Комисия, C-538/18 P и C-539/18 P, непубликувано, EU:C:2020:53).

52 Следва също така да се изтъкне, че основното право на неприкосновеност на частните помещения представлява общ принцип на правото на Съюза, намерил израз в член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), който съответства на член 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (вж. решение от 18 юни 2015 г., Deutsche Bahn и др./Комисия, C-583/13 P, EU:C:2015:404, т. 19 и цитираната съдебна практика).

53 Съгласно член 7 от Хартата всеки има право на зачитане на неговото жилище и тайната на неговите съобщения. Член 52, параграф 1 от Хартата уточнява в това отношение, че всяко ограничаване на упражняването на това право трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същото право и принципа на пропорционалност, съгласно който ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

54 Също така съгласно член 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи всеки има право на неприкосновеност на жилището и на тайната на кореспонденцията и намесата на държавните власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество.

55 На практика, за да се защити сферата на дейност на юридическо лице срещу произволна или непропорционална намеса на публичната власт и да се зачете основното право на неприкосновеност на частните помещения, а именно правото на едно юридическо лице на зачитане на частните му помещения и тайната на неговите съобщения, от една страна, следва да се припомни, че решението, с което се разпорежда проверка, трябва да има за цел да се съберат документите, които са необходими, за да се проверят действителността и обхватът на определени фактически и правни положения, по отношение на които Комисията вече разполага с информация, съдържаща достатъчно сериозни улики, които позволяват да се подозира, че е извършено нарушение на правилата на конкуренция (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 35 и цитираната съдебна практика).

56 С други думи, притежаването на достатъчно сериозни улики, позволяващи да се предположи, че е извършено нарушение на правилата на конкуренцията, е условие sine qua non, за да може Комисията да разпореди проверка по член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 (решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 36).

57 От друга страна, също при спазване на посочените в точки 51—56 по-горе принципи, следва да се отбележи, че съдържанието на решение, с което се разпорежда проверка, не трябва да надхвърля обхвата на нарушението, което може да се предположи въз основа на тези улики (решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 37).

58 Всъщност, доколкото мотивите на едно решение, с което се разпорежда извършването на проверка, определят обхвата на поверените на длъжностните лица на Комисията правомощия, само документите, които са свързани с предмета на проверката, могат да

бъдат обект на търсене (решение от 18 юни 2015 г., Deutsche Bahn и др./Комисия, C-583/13 P, EU:C:2015:404, т. 60). Така посоченият в точка 51 по-горе общ принцип не допуска в решение, с което се разпорежда извършването на проверка, формулировки, които разширяват този обхват извън това, което следва от достатъчно сериозните улики, с които Комисията разполага към датата на приемане на подобно решение (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 41 и цитираната съдебна практика).

59 Доводите на жалбоподателя за произволния или непропорционалния характер на обжалваното решение следва да се преценяват именно в този контекст с оглед на правото на зачитане на частните му помещения и тайната на неговите съобщения.

2. По сходството между пример, даден в Насоките от 2023 г., и подозираното координиране

60 Жалбоподателят си поставя въпроси относно мотивите, необходимостта или пропорционалността на обжалваното решение, тъй като, изглежда, то има за цел да приложи пример, който не намира опора в съдебната практика и не е бил предмет на обществени обсъждания. Така малко преди провеждане на проверката Комисията дала пример за нов случай на нарушение на правилата за конкуренция в Насоките от 2023 г. Този пример не бил включен в подложения на публични обсъждания проект за насоки и не съдържал никакви препратки към съдебната практика или практиката по вземане на решения. Поради това било изненадващо сходството между този пример и обжалваното решение, което по същество се позовавало на информация, свързана с протоколите от *earnings calls* (телеконференции относно финансовите резултати), с едностранно публично обявяване на увеличение на цените и с твърдения за дисциплинираността на сектора за запазване на маржовете.

61 Комисията изтъква, че дори да е налице сходство, жалбоподателят не е обяснил защо това би направило обжалваното решение произволно и непропорционално.

62 В случая е важно най-напред да се посочи, че в изложението на обясненията и фактическите данни, които позволяват да се обоснове обжалваното решение, Комисията най-напред изтъква, че по нейна преценка публичните изявления на предприятия могат да улеснят координирането и да допълнят, и дори да заменят тайната комуникация при привеждане в действие на антиконкурентни съглашения. За да предвиди подобна хипотеза, Комисията припомня, че е дала пример за „едностранно публично обявяване“ в частта на своите Насоки от 2023 г., отнасяща се до съвместимостта на обмена на информация. Този пример, който съответства на пример 4 в точка 432 от Насоките от 2023 г., е следният:

„Ситуация: На редовна телеконференция за обявяване на финансовите резултати за отчетния период [главната изпълнителна директорка] на голям производител на хомогенен продукт публично споменава, че цените в целия бранш трябва да се повишат, за да се увеличи текущият изключително свит марж на печалбата поради неотдавнашното поскъпване на суровините. Тя също така споменава, че би последвала всяко повишаване на цените, което конкурентите биха обявили на пазара. Тя изразява също така своята увереност, че „браншът е достатъчно дисциплиниран“ и знае „какво се иска, за да се оправи маржът“. В края на краищата — продължава тя — браншът е успял да се справи с подобна ситуация преди десет години, като е повишил цените.

Анализ: Изказванията на главния изпълнителен директор на телеконференцията за обявяване на финансовите резултати за отчетния период може да се тълкуват като едностранно отправена покана за съглашение. Фактът, че изявлението е направено публично, сам по себе си не изключва възможността то да представлява съгласувана практика по смисъла на член 101, параграф 1 [ДФЕС]. С изказванията може да се създава потенциален център за координация между конкуренти. Ако например други конкуренти по същото време правят изказвания или предприемат действия на пазара, с които показват, че са взели предвид поканата за съглашение при определянето на своето бъдещо поведение на пазара, и в зависимост от правния и икономическия контекст поведението може да представлява ограничаване на конкуренцията с оглед на целта по смисъла на член 101, параграф 1 [ДФЕС]. Други конкуренти могат да ограничат този риск, като се дистанцират публично от обявленията или като уведомят публичните органи за тях“.

63 Следва да се посочи още, че в обжалваното решение Комисията излага подозрения във връзка с практика, противоречаща на член 101 ДФЕС, свързана с „координиране на цените […] на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП между основните производители на гуми“, която включвала „целенасочено използване на публичните изявления на предприятията, за да се информират взаимно за бъдещите си намерения и съответните ценови стратегии, с цел да повлияят върху съответните си ценови политики“, и която довела по-специално до „[обмен на] чувствителна търговска информация [между производителите на гуми] (включително чрез публични общодостъпни канали) относно [тези] намерения и стратегии“.

64 Независимо от това, доколкото има известно сходство между ситуацията, описана в пример 4 от точка 432 от Насоките от 2023 г., и подозираното координиране, това сходство не може само по себе си да обоснове извод, че заради него обжалваното решение, за което след анализ на първото основание беше прието, че изпълнява задължението за мотивиране, е произволно или непропорционално.

65 От една страна, всъщност по принцип следва да се припомни, че в качеството си на институция, отговорна за прилагането на политиката в областта на конкуренцията, Комисията разполага с възможността да даде насоки за начина, по който тълкува съответствието с конкурентното право на поведения, които все още не са били санкционирани.

66 От друга страна, що се отнася по-специално до настоящото дело, от обясненията и данните, представени от Комисията в писмената ѝ защита, се установява, че обжалваното решение е било прието в резултат от процес, в който е идентифицирана особена ситуация, отговаряща на критериите, определени от Комисията при изпълнение на възложената ѝ задача да прилага политиката в областта на конкуренцията.

67 При тези обстоятелства нито едно доказателство от преписката не позволява да се приеме, че обжалваното решение е прието с единствената цел да покаже на практика пример, даден в Насоките от 2023 г. Напротив, представените от Комисията в писмената ѝ защита и в отговор на първите процесуално-организационни действия обяснения и данни по-скоро дават основание да се счита, че обжалваното решение е резултат от прилагането на обективно дефинирани принципи, които не визират конкретно определен сектор или предприятия (вж. т. 91—104 по-долу).

68 Следователно сходството между пример, даден в Насоките от 2023 г., и подозираното координиране по настоящото дело само по себе си не може да постави под съмнение необходимостта или пропорционалността на обжалваното решение. Ето защо изложените от жалбоподателя в това отношение доводи трябва да се отхвърлят като неоснователни.

3. По първата част, която се отнася до произволния характер на обжалваното решение

69 Жалбоподателят изтъква, че обжалваното решение има произволен характер, който бил основание Комисията да извърши незабавно експедиция с цел проучване на неговите помещения и на неговите съобщения. Първо, в обжалваното решение се посочвало, че „Комисията разполага с информация“ и с „доказателства“ за подозирано координиране, но нямало повече данни за тяхното естество, форма, дата или автор. Второ, тази липса на подробности, както и неточното и лаконично описание на подозираното координиране, оставяли впечатление, че Комисията не разполага с достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията си. Ето защо съдът на Съюза трябвало да определи дали Комисията е разполагала с такива улики. Трето, поставянето на ударение върху изявленията, направени чрез публични общодостъпни канали, или върху обща и необстоятелствена оценка на понятието за цена, издавало явно непознаване на ценообразуването в рамките на даден производител, което било особено сложно и не можело да се сведе до няколко изявления. Това неразбиране правело несъстоятелна обосновката на проверката, описана в обжалваното решение.

70 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя. Тя разполагала с достатъчно сериозни улики, за да подозира наличието на описаното в обжалваното решение антиконкурентно поведение и съответно да обоснове проверката, както се установявало от представените пред Общия съд данни.

71 В случая следва да се определи, от една страна, дали Комисията е разполагала с достатъчно сериозни улики, които позволяват да се предполага нарушение на правилата за конкуренция от страна на жалбоподателя, и от друга страна, дали обхватът на проверката, очертан в обжалваното решение, се ограничава до нарушението, което Комисията е можела да подозира въз основа на тези улики.

а) По липсата на необходимост в обжалваното решение да се излага цялата информация, с която разполага Комисията

72 Необходимо е да се отбележи, както признават и двете страни, че макар Комисията да е длъжна да предостави определена информация в решението, с което се разпорежда извършването на проверка, а именно изложение на подозренията, на които се основава, и посочване, че разполага с улики, които сериозно подкрепят тези подозрения, все пак това решение не трябва да излага цялата информация, с която Комисията разполага на този етап на разследването. Необходимо е да се намери равновесие между това, което трябва да се изложи в обжалваното решение, и това, което не е необходимо да се посочва в него.

73 Съдебната практика многократно изтъква това равновесие.

74 Така, макар Комисията да не е длъжна да предостави на адресата на решение, с което се разпорежда проверка, цялата информация относно подозираното нарушение, с която разполага, тя трябва да изложи в решението за проверка възможно най-точно подозренията, които възнамерява да провери, тоест какво се издирва, и обстоятелствата, които трябва да бъдат проверени (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 38 и 39 и цитираната съдебна практика).

75 Също така, ако, за да покаже, че проверката е оправдана, Комисията е длъжна подробно да изложи в решението, с което се разпорежда проверка, че разполага със съществени сведения и улики, които ѝ дават сериозни основания да подозира наличие на нарушението, в извършването на което е заподозряно предприятието, обект на проверката, тя не може да бъде задължена да посочва във фазата на предварително разследване наред с предположенията за нарушения, които възнамерява да провери, и уликите, т.е. данните, въз основа на които може да се предполага, че е извършено нарушение на член 101 ДФЕС. Всъщност подобно задължение би поставило под въпрос установеното в съдебната практика равновесие между запазването на ефективността на разследването и зачитането на правото на защита на съответното предприятие (вж. по аналогия решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 45 и цитираната съдебна практика).

76 От гореизложеното следва, че в обжалваното решение Комисията е трябвало да изложи съдържанието на своите подозрения в подходяща според нея форма и да уточни, че разполага с улики, евентуално подкрепящи тези подозрения, както и да провери в съответния случай дали такова решение не засяга неправомерно правото на зачитане на частните помещения и на тайната на съобщенията.

77 В този контекст, обратно на твърденията на жалбоподателя, Комисията не може да бъде упрекната, че е посочила в обжалваното решение, че „разполага с информация“ и с „доказателства“ във връзка с подозираното координиране или някои негови аспекти, без да даде повече информация от вече споменатата в това решение за естеството или формата на тези данни, или пък да уточнява тяхната дата и източник. Такава информация или уточнения не се изискват към момента, в който Комисията връчва решението, с което се разпорежда извършването на проверка.

б) По достатъчно сериозния характер на уликите, които Комисията представя, за да обоснове обжалваното решение

1) Предварителни бележки

78 Следва да се отбележи, че страните са на едно мнение за това, че когато съдът на Съюза е сезиран, както е по настоящото дело, да осъществи контрол върху решение, с което се разпорежда проверка, за да се увери, че то не е произволно, той трябва да се увери, че съществуват достатъчно сериозни улики, които позволяват да се предположи, че съответното предприятие е нарушило правилата на конкуренция (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 48 и цитираната съдебна практика).

79 В това отношение от съдебната практика следва, че когато предприятие, адресат на решение, прието на основание член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, представя определени данни, които поставят под съмнение обстоятелството, че Комисията е разполагала с достатъчно сериозни улики, за да приеме такова решение, Общият съд трябва да разгледа тези улики и да провери дали са достатъчно сериозни (вж. решение от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия, T-325/16, EU:T:2018:368, т. 49 и цитираната съдебна практика). Такава проверка, която изисква пред Общия съд да се представят тези достатъчно сериозни улики, счетени от Комисията за релевантни за целите на това доказване, е направена по делата, по които са постановени решения от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия (T-135/09, EU:T:2012:596), и от 20 юни 2018 г., České dráhy/Комисия (T-325/16, EU:T:2018:368), както и по делата, по които са постановени решения от 5 октомври 2020 г., Casino, Guichard-Perrachon и AMC/Комисия (T-249/17, EU:T:2020:458), от 5 октомври 2020 г., Intermarché Casino Achats (T-254/17, непубликувано, EU:T:2020:459), и от 5 октомври 2020 г., Les Mousquetaires и ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Всъщност, както се установява от решение от 18 юни 2015 г., Deutsche Bahn и др./Комисия (C-583/13 P, EU:C:2015:404, т. 30—36), наличието на пълен съдебен контрол за законосъобразност, който се извършва a posteriori въз основа на данните, представени от жалбоподателя в подкрепа на изложените основания, и който обхваща както правните, така и фактическите въпроси, дава възможност да се компенсира липсата на предварително оправомощаване от съд и да се гарантира съответствието на проверката с основното право на неприкосновеност на частните помещения.

81 В случая този съдебен контрол се извършва при съобразяване на съществените характеристики на подозираното координиране, които са изложени от Комисията в обжалваното решение.

82 Така от фактическа страна подозираното координиране се отнасяло „по-специално до цените на едро“, включвало „целенасочено използване на публичните изявления на предприятията, за да се информират взаимно за бъдещите си намерения и съответните ценови стратегии с цел да повлияят върху съответните си ценови политики“ и в частност довело до „[обмен на] чувствителна търговска информация [между производителите на гуми] (включително чрез публични общодостъпни канали) относно [тези] намерения и стратегии“.

83 Освен това, от времева гледна точка подозираното координиране се извършвало „поне“ през основния и предходния период, за които Комисията е посочила съответните години.

84 Следва също така да се припомни, че по настоящото дело Комисията представя в писмената защита обяснения и фактически данни, за да позволи на Общия съд да определи дали е разполагала с достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията си и като обосновка за проверката, което улесни извършения от Общия съд контрол.

85 Що се отнася до въпроса дали тези обяснения и фактически данни могат да се считат за достатъчно сериозни, за да обосноват проверката, важно е да се припомни следното.

86 От една страна, въпросът не е дали съответните улики позволяват да се установи, а не само да се предполага съществуването на подозираното антиконкурентно поведение с оглед на критериите по член 101, параграф 1 ДФЕС. Този въпрос все още е преждевременен,

по-специално доколкото на този етап на разследването е важно да се разбере дали проверка с цел да се подкрепят подозренията, които могат да се изведат от тези улики, е била в състояние да позволи на Комисията да събере все още липсващите данни, за да докаже подозираното нарушение, което би обосновало намесата на Комисията в правото на жалбоподателя на зачитане на неговите частни помещения и тайната на неговите съобщения.

87 Всъщност от разграничението между доказателства за нарушение и улики, обосноваващи решение, с което се разпорежда проверка, следва, че последните не трябва да доказват наличието и съдържанието на нарушение, тъй като в противен случай предоставените на Комисията правомощия съгласно член 20 от Регламент № 1/2003 биха били лишени от всякаква полезност (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 14 март 2014 г., Cementos Portland Valderrivas/Комисия, T-296/11, EU:T:2014:121, т. 59).

88 Следователно обстоятелството, че посочените доказателства могат да бъдат предмет на различно тълкуване, не изключва възможността те да представляват достатъчно сериозни улики, доколкото предпочитаното от Комисията тълкуване изглежда правдоподобно (вж. по аналогия във връзка с решение за искане за предоставяне на информация решение от 14 март 2014 г., Cementos Portland Valderrivas/Комисия, T-296/11, EU:T:2014:121, т. 59). При преценката за тази правдоподобност следва да не се забравя, че правомощието на Комисията за проверка включва възможността да се търсят данни, които все още не са известни или напълно установени (вж. решение от 14 ноември 2012 г., Nexans France и Nexans/Комисия, T-135/09, EU:T:2012:596, т. 62 и цитираната съдебна практика), стига след анализ тези данни да могат да се свържат с предмета на проверката и с достатъчно сериозните улики, на които се опират подозренията за нарушение, обосновали решението, с което се разпорежда проверка.

89 Важно е също така да се припомни, че отделните улики, които позволяват да се предполага нарушение, не следва да се разглеждат поотделно, а в тяхната съвкупност, и че те могат взаимно да засилят ефекта си (вж. в този смисъл решения от 27 ноември 2014 г., Alstom Grid/Комисия, T-521/09, EU:T:2014:1000, т. 54 и цитираната съдебна практика, и от 29 февруари 2016 г., EGL и др./Комисия, T-251/12, непубликувано, EU:T:2016:114, т. 150 и цитираната съдебна практика).

90 От друга страна следва също така да се подчертае, че настоящото дело се вписва в контекста на фазата на предварително разследване, тоест в момент, в който Комисията все още не е взела отношение по действителното извършване на подозираното нарушение. На този етап обстоятелството, че Комисията извършва проверка, не означава, че съответното предприятие има вина за антиконкурентно поведение, и по никакъв начин не предрешава изхода на висящото разследване. Важно е също така да се припомни, че жалбоподателят се ползва от презумпцията за невиновност и че Комисията носи евентуално тежестта да докаже в окончателното си решение извършването на нарушението на член 101, параграф 1 ДФЕС, подозирано в обжалваното решение.

2) По метода, използван за идентифициране на подозрителните изявления

91 Преди да се разгледат представените от Комисията обяснения и фактически данни, следва да се обсъдят доводите на страните относно методиката, използвана за идентифициране на сектора на автомобилните гуми.

92 Всъщност следва да се припомни, че при представянето на обясненията и фактическите данни, които позволяват да се обоснове обжалваното решение, Комисията уточнява, че вниманието, насочено към антиконкурентните координации посредством публични канали (вж. т. 62 по-горе), я е накарало да въведе мониторинг на пазарите, за да анализира стотици хиляди *earnings calls* в различни сектори и множество географски зони в търсене на подозрителни публични изявления. В това отношение Комисията посочва, че периодично между ръководството на дадено предприятие и анализаторите, инвеститорите и медиите се организират *earnings calls* за обсъждане на финансовите резултати на това предприятие и че тяхното съдържание, възпроизведено в протоколи, е обществено достъпно, тъй като някои предприятия ги публикуват на своята интернет страница, или може да се намери в платени бази данни.

93 Според Комисията проведеният от нея анализ е имал за цел да установи ситуации, в които ръководителите на конкурентни предприятия са използвали особено често и в продължителен период изрази, които могат да сочат наличие на съглашение. Съгласно резултата от този анализ в това отношение секторът на автомобилните гуми се различавал от другите сектори по големия брой подозрителни публични изявления, забелязани от Комисията.

94 С първите процесуално-организационни действия Общият съд поиска от Комисията да уточни съдържанието на извършените от нея действия за идентифициране на сектора на автомобилните гуми. По този начин Общият съд взе предвид успоредно представеното от жалбоподателя становище относно представените от Комисията в писмената защита данни, съгласно което дадената информация по повод идентифицирането на сектора на автомобилните гуми е много уклончива и не позволява да се обясни защо този сектор е „проблемен“.

95 В отговор на това искане Комисията най-напред посочва, че е съставила база данни със стотици хиляди *earnings calls*, получени от доставчик на финансови данни. Тя посочва още, че е анализирала количествено данните от тази база чрез използване на ключови термини за търсене за дълъг период, който включва не само основния период, но и предходния период (наричан по-нататък „изследваният период“), за да идентифицира наличието на потенциални съглашателски практики, а по този начин и секторите, в които всички *earnings calls* да се разглеждат подробно в рамките на качествен анализ. Съгласно твърденията на Комисията са използвани две категории ключови термини за търсене: първа категория, съставена от близо сто двойки думи (тоест две последователни думи), свързани с релевантни стратегически търговски решения, и втора категория, съставена от повече от 400 двойки думи, които имат за цел да идентифицират изявленията относно начина, по който конкурентите се държат или ще се държат в бъдеще. В своя отговор Комисията дава някои примери за използвани двойки думи от едната и от другата категория.

96 След това, във връзка с получените резултати Комисията отбелязва, че макар половината от всички анализирани *earnings calls* да не съдържали никакви двойки думи от цитираните по-горе категории, *earnings calls* на основните производители на гуми се характеризирали със значителен брой изявления, включващи поне една двойка думи, свързана със стратегически търговски решения, и забележителен брой изявления, включващи поне една двойка думи, свързана с конкурентното поведение. Освен това непренебрежима част от тези *earnings calls* влизала в „първите 5“ или „първите 10“ *earnings calls* на всички разглеждани в изследвания период предприятия, в които най-често се споменават тези

двойки думи. *Earnings calls* на основните производители на автомобилни гуми се характеризирали и с честотата на употреба на двойки думи от едната или от другата категория.

97 За да онагледи тези резултати, Комисията споменава някои *earnings calls* на основните производители на автомобилни гуми, всички извършени през основния период или непосредствено преди него, за които посочва броя на цитираните двойки думи, съответната категория двойки думи (търговска стратегия или конкурентно поведение) и позицията на тези *earnings calls* на най-високото равнище на *earnings calls*, в които най-често се споменават двойки думи от тази категория.

98 Въз основа на тези данни Комисията приема, че основните производители на автомобилни гуми се различават от предприятията от другите сектори по по-високия брой изявления, съдържащи двойки думи, които могат да показват потенциално съглашателско поведение и които впоследствие са били анализирани качествено, за да се разбере по-добре контекстът, в който се вписват идентифицираните двойки думи. В това отношение Комисията уточнява, че качественият анализ на *earnings calls* на тези основни производители на автомобилни гуми е засегнал както *earnings calls*, идентифицирани след количествения анализ, така и *earnings calls*, които не са били идентифицирани при този анализ. По този начин горепосочените данни са позволили на Комисията да установи твърдяната от нея връзка между теоретично поведение, изразяващо се в едностранно публично обявяване, и настоящия случай.

99 Становището на жалбоподателя по описаните действия, извършени от Комисията при първоначалния количествен анализ, не позволява да се поставят под съмнение изложените по-горе методика и резултати от анализа.

100 В становището си по дадените от Комисията уточнения жалбоподателят твърди, че количественият анализ изобщо не е в състояние да установи и най-малката улика за съглашателство. Той твърди, че дадените от Комисията примери за двойки думи изобщо не са проблемни, тъй като тези двойки думи често се употребявали от производителите от сектора на автомобилните гуми или от други сектори, и че съответните изявления можели лесно да се обяснят с данните относно съответните продукти, пазар или период. В това отношение жалбоподателят представя извадки от *earnings calls* на предприятия, чиято дейност е в други промишлени сектори, или на други производители на автомобилни гуми, които съдържали изявления със същото естество като спорните изявления. Той изтъква също така, че за такива изявления има множество обяснения, например прилагането на производствена стратегия, основана на иновациите, наличието на външен проинфлационен натиск или нуждата да се даде отговор на въпросите на анализаторите.

101 Необходимо е обаче да се посочи, че това становище се отнася по същество не толкова до първоначалния количествен анализ, колкото до резултатите от извършения впоследствие качествен анализ.

102 Всъщност, както обяснява Комисията, количественият анализ е позволил единствено да се идентифицира секторът на автомобилните гуми, в смисъл че след разглеждането на включените в нейната база данни *earnings calls*, *earnings calls* на основните производители на автомобилни гуми са се характеризирали с най-малкото забележително присъствие на една или повече двойки думи, използвани като ключови термини за търсене. Както обяснява и Комисията, наличието на двойка думи в дадена *earnings call* само по себе си не е

достатъчно. Едва след т.нар. качествен анализ, квалифициран от Комисията и като „ръчен анализ“, съответното изявление е било счетено за възможен индикатор за потенциално съглашение. Впрочем Комисията уточнява, че в случая качественият анализ е бил определящ при идентифицирането на разглежданите в случая изявления, по-специално доколкото той ѝ е позволил да разбере по-добре контекста, в който са използвани двойките думи, и да отстрани неотносимите документи, както и да идентифицира потенциално проблемните публични изявления на основните производители на автомобилни гуми, които не са били идентифицирани при количествения анализ.

103 По този начин става ясно, че становището на жалбоподателя се отнася основно до контекста, в който се вписва едно изявление, което първоначално е идентифицирано най-често с помощта на двойка думи, но впоследствие е анализирано качествено, за да се позволи да се направи заключение, че според Комисията става въпрос за изявление, което може да сочи на потенциално съглашение. Ето защо този довод ще бъде разгледан впоследствие при преценката на доводите за произволния характер на обжалваното решение, което не се основавало на достатъчно сериозни улики, които да обосноват изложените в него подозрения.

104 Поначало, дори да се предположи, както твърди жалбоподателят, че производителите от други сектори или други производители на автомобилни гуми са можели да правят изявления, съдържащи двойки думи от едната или другата дефинирана от Комисията категория, това не лишава Комисията от възможността да провери по-подробно — както тя твърди, че е направила при качествения анализ — сектора на автомобилните гуми или секторите на производителите на автомобилни гуми, които са направили изявленията, идентифицирани при нейния качествен анализ.

3) По достатъчно сериозния характер на представените улики

105 В този контекст проверката на представените от Комисията улики и на изразеното становище в това отношение позволява да се направят два извода относно техния достатъчно сериозен характер.

i) По наличието на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за координиране на цените през основния период

106 С оглед на приложимото право най-напред следва да се припомни, че подозираното от Комисията антиконкурентно поведение се състои в координиране на цените, и по-конкретно „координиране на цените (по-специално цените на едро) на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП между основните производители на гуми“.

107 Ако бъде доказано, този вид поведение е забранено от член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС, независимо дали е под формата на споразумение между предприятия или съгласувана практика, щом има за цел или за резултат „пряко или косвено [да] определя[…] покупни или продажни цени или други условия на търговията“. Впрочем в правото на Съюза Комисията счита изразената от множество предприятия обща воля да определят цените на пазара по определен начин за едно от най-тежките посегателства върху конкуренцията.

108 Нещо повече, от фактическа страна следва да се посочи, както основателно твърди Комисията, че някои от изявленията на основни производители на автомобилни гуми, които са обект на проверка, по повод техните *earnings calls* и по повод обявления във връзка с цените на автомобилните гуми или цените на суровините, всички от които са направени по време на основния период, представляват достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за предполагаемо координиране през този период.

– *Относно изявленията, представени от Комисията*

109 Анализът на изтъкнатите от Комисията отделни изявления, направени в редица *earnings calls* през част от една от годините от основния период, позволява да се приеме, че различни производители на автомобилни гуми публично са изразявали своите намерения и съответните ценови стратегии.

110 Така в представените обяснения и фактически данни в подкрепа на обжалваното решение Комисията посочва, че след разглеждането на значителен брой протоколи от *earnings calls* и от презентации на основните производители на автомобилни гуми в ЕИП, сред които е жалбоподателят, тя е направила извод, че определен брой изявления на тези производители са подозрителни, доколкото те редовно се изказвали публично за начина, по който техните конкуренти трябвало да определят цените си, за намерението си да действат на пазара като лидер или като последовател, що се отнася до цените, и за начина, по който биха реагирали на промените в цените на техните конкуренти.

111 За да онагледи тези твърдения, Комисията представя две групи *earnings calls*, извършени през част от една от годините от основния период. За всяка от тези *earnings calls* Комисията изтъква точното съдържание на изявленията, които счита за релевантни за обосноваване на подозренията си. Комисията също така уточнява, че според нея този вид изявления не отговаря на някакво законово изискване и че сравнението с анализираните *earnings calls* на предприятия от други сектори потвърждава, че регулярността, с която производителите на автомобилни гуми правят такива изявления, не съответства на стандартното поведение.

112 Впоследствие, в отговор на въпрос на Общия съд относно времевото измерение на подозираното координиране Комисията представя други *earnings calls* и една презентация. Тези документи допълват представените по-рано с писмената защита *earnings calls*, като покриват останалата част от годината от предвидения основен период (вж. т. 111 по-горе). За всеки от тези документи Комисията изтъква точното съдържание на изявленията, което счита за релевантно за обосноваване на подозренията ѝ във връзка с разглежданата година.

113 В това отношение Комисията се позовава на изявления, които започват с изразите „ние искаме да изпратим знак“ („we want to send a signal“), „ние имаме намерение да“ („we have plan to“), „стратегията е да се концентрираме върху“ („the strategy is to focus on“), „ние се стремим да се придържаме към“ („we strive to stick to“), „ще положим всички възможни усилия за“ („we will do our best to“), „ние сме в състояние да“ („we are able to“) и „ние нямаме намерение да вървим към“ („not our intention to go for“), които според нея са използвани от разследваните производители на автомобилни гуми, за да обявят публично поведението, което тъкмо са възприели или ще прилагат, а понякога дори и за да внушат на конкурентите да възприемат такова поведение.

114 При наличието на такива изявления, отнасящи се до основния период, Комисията е била в правото си да подозира, че най-малкото е правдоподобно, в смисъл на логично предвидимо съждение, тези едностранни публични изявления да са имали за предмет изпращане на знак до основните конкуренти, за да може съдържащите се в тях индикации за намеренията и ценовите стратегии на разглежданите производители да бъдат възпроизведени или да бъдат взети предвид.

– *Относно останалите данни, представени от Комисията*

115 Както основателно твърди Комисията, правдоподобно е също така да се счита, че подозренията, породени от идентифицираните след качествен анализ изявления, са подкрепени от нейните наблюдения, направени след разглеждане на някои обявления относно цените на автомобилните гуми или относно намалението или увеличението на цените на суровините и енергията.

116 Наистина, от една страна, Комисията уточнява, че е разгледала обявленията за цените на основните производители на автомобилни гуми през съответния период и е установила, че те често са правени на близки дати. За да онагледи тези твърдения, Комисията представя различни изявления, взети от специализиран интернет сайт, които показват цитираните по-горе обявления, направени в един и същ момент по време на основния период.

117 От друга страна, въз основа на анализ на движението на цените на суровините и енергията Комисията разкрива наличието на паралелни изявления на производителите при промени в цените на суровините и на енергията. Така Комисията установила, че *earnings calls* на различни производители съдържат сходни изявления, които целят да посочат, че цените на автомобилните гуми е трябвало да се повишат, когато е имало повишение на цените на суровините и енергията. Комисията е установила също така, че когато цените на суровините и на енергията са намалявали, производителите са правели изявления, които целят да посочат, че е трябвало да се избегне намаляване на цените. За да онагледи тези твърдения, Комисията представя две *earnings calls*, направени в началото на една от годините от основния период, и за всяка една от тях отбелязва точното съдържание на изявленията, което е счела за относимо за обосноваване на тези констатации. Комисията се позовава и на презентация, направена в рамките на една *earnings call*, за да покаже движението на цените на някои суровини, по-специално през някои от годините от основния период. От друга страна, Комисията отбелязва, че поради пандемията от COVID-19 цените на суровините са се повишили значително. В този контекст изявленията на предприятията са се отнасяли до бързото увеличение на цените, пример за което са две *earnings calls*, направени през една от годините от основния период, за които Комисията изтъква точното съдържание на изявленията, което ѝ се струва относимо за обосноваване на горецитираната констатация.

– *Относно представеното от жалбоподателя становище*

118 Представеното от жалбоподателя становище по изтъкнатите от Комисията изявления и другите посочени от нея данни, не поставя под съмнение преценката на Комисията, доколкото това становище е твърде общо или почива на идеята, че Комисията трябва да разполага с доказателства за подозираното нарушение (вж. в този смисъл решение от 31 март 1993 г., Ahlström Osakeyhtiö и др./Комисия, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 и C-125/85—C-129/85, EU:C:1993:120, т. 70 и 71 и цитираната съдебна практика), а не само с достатъчно сериозни улики на този етап.

119 Всъщност, първо, в подкрепа на твърдението, че цитираните от Комисията изявления не са достатъчно сериозни улики за наличието на подозираното координиране, жалбоподателят изтъква, че става въпрос за обичайни и редовни изявления в сектора на автомобилните гуми, както в другите промишлени сектори.

120 Необходимо е да се отбележи, че дори ако в *earnings calls* на други производители на автомобилни гуми или на производители от други сектори могат да се идентифицират изявления със същото естество и честота като наблюдаваните в представените *earnings calls*, това не лишава Комисията от възможността да провери подозренията, породени от достатъчно сериозните улики, с които разполага, по отношение на идентифицираните от нея производители на автомобилни гуми.

121 Второ, жалбоподателят изтъква, че всички извадки от цитираните от Комисията *earnings calls* са взети от изявления, направени в частта за въпроси и отговори на тези *earnings calls*. Следователно тези изявления не били спонтанни, а в отговор на питанията на финансови анализатори, които представляват търговски банки, а не конкуренти. От едно предприятие, което участва в *earnings call* и в нейната част за въпроси и отговори, се очаквало да представи и да обясни своите перспективи с оглед на макроикономическия контекст. Такива изявления отговаряли също така, поне що се отнася до установените във Франция дружества, на законово изискване за прозрачност, което налагало на пазарите постоянно да се съобщава всяка информация, която не е публично оповестена, но ако е била оповестена, е можела да повлияе върху борсовите котировки на съответното предприятие.

122 В това отношение, от една страна, следва да се посочи, че предпочетеното от Комисията тълкуване на разглежданите изявления не поставя под съмнение самото право на предприятията да организират *earnings calls*. В рамките на настоящото дело това тълкуване не засяга и законово изискване за финансова прозрачност. Всъщност това тълкуване почива по-скоро върху идеята, че макар предприятията да могат да организират *earnings calls* и да трябва да спазват законовите изисквания в областта на финансовите изявления, те не могат да си служат с *earnings calls*, за да правят това, за което Комисията подозира, че е евентуална съглашателска практика. В това отношение Комисията е в правото си да счита, че няма такава необходимост да се отговаря на въпросите на анализаторите и такова законово изискване за финансова прозрачност, които да дават право на съответните предприятия да се съгласуват, за да „[определят] пряко или косвено […] покупни или продажни цени или други условия на търговията“ по смисъла на член 101, параграф 1, буква а) ДФЕС.

123 От друга страна, що се отнася до въпроса дали разглежданите изявления могат да се обяснят не с предпочетеното от Комисията тълкуване, а с другите предложени от жалбоподателя тълкувания, а именно, необходимостта от навременен отговор на анализатор или общото изискване за прозрачност на финансовите изявления, следва да се посочи, че този въпрос е преждевременен на този етап на разследването. В случая е достатъчно да се изтъкне, че твърдението на жалбоподателя, че разглежданите изявления, в частност тези, за които Комисията счита, че се отнасят до начина, по който конкурентите е трябвало да определят своите цени, до начина, по който действат като лидер или последовател в областта на цените, или до начина, по който въпросният производител реагира на промените в цените на конкурентите, се дължали на необходимостта да се отговори на въпросите на анализаторите или на законови изисквания, не е достатъчно, за да постави под съмнение правдоподобността на предпочетеното от Комисията тълкуване, с което обосновава обжалваното решение (вж. т. 87 по-горе).

124 Трето, жалбоподателят изтъква, че цитираните от Комисията изявления съдържат само общи данни за конкурентната среда в сектора на автомобилните гуми с препратки към натиска върху цените и проинфлационния контекст, както и за неговата ценова политика, свързана с неговото „премиум позициониране“. Първите данни били общи и всеизвестни. Те се отнасяли до външни фактори, познати на анализаторите, които искали да определят последиците от тях за икономическите резултати на предприятията. Вторите само възпроизвеждали ясното многогодишно позициониране на жалбоподателя. Освен това изявленията относно промените в цените на конкурентите били само отражение на икономическата рационалност на всяко предприятие и проява на нормалната конкуренция. Това обяснявало и наблюденията, които Комисията направила въз основа на обявленията относно цените на автомобилните гуми и на суровините.

125 От това следва, че самият жалбоподател признава, че това, което той представя, за да оспори правдоподобността на предпочетеното от Комисията тълкуване, се изразява в твърдението, че съществуват „и други правдоподобни обяснения“, освен възприетото на този етап от Комисията, с което обяснява съдържанието на цитираните от нея изявления.

126 С оглед на съдържанието на взетите предвид публични изявления обаче (вж. т. 113 по-горе), които според предпочетеното от Комисията тълкуване могат да показват координиране на цените на автомобилните гуми, както и с оглед на различните представени данни в подкрепа на породените от тези изявления подозрения, е било правдоподобно да се приеме, че подозираната координация може да съществува и следователно е необходимо да се извърши проверка.

127 В този контекст обсъждането на останалите достоверни обяснения, представени от жалбоподателя, ще се извърши на по-късен етап, ако се окаже, че подозренията на Комисията се потвърждават от резултатите от нейните проверки. Сами по себе си тези обяснения не са достатъчни, за да се отхвърли правдоподобността на предпочетеното от Комисията тълкуване.

128 Четвърто, след формулираните от жалбоподателя въпроси, по-специално предвид мотивите на обжалваното решение (вж. т. 47 по-горе), следва да се припомни, че в отговор на първите процесуално-организационни действия Комисията даде уточнения във връзка с нейното тълкуване на уликите, с които разполага по отношение на периметъра на цените, засегнати от подозираното координиране.

129 По този въпрос Комисията посочи, че нейното разследване се е фокусирало върху информацията за бъдещите намерения и ценовите стратегии, обявена от основните производители на автомобилни гуми по-специално посредством техните *earnings calls*.

130 В това отношение Комисията посочва, че според нейните наблюдения в контекста на *earnings calls* основните производители на автомобилни гуми често са се позовавали на „цените на едро“ (sell-in prices или wholesale prices), които са първите цени, прилагани във веригата на стойността. По принцип става въпрос за цените, които производителите на автомобилни гуми прилагат на изхода на завода. Комисията също така уточнява, че е установила в същия контекст редовно позоваване на *sell-out prices*, тоест цените, практикувани надолу по веригата на стойността.

131 За да онагледи тези твърдения, Комисията представя две *earnings calls* на конкуренти на жалбоподателя, първата от които е направена по време на основния период, а втората — преди основния период, без обаче да е свързана с предходния период. От изтъкнатите от Комисията изявления, които са извадки от тези *earnings calls*, се установява, че ситуацията с цените, наличностите или пазарните дялове се представя както с оглед на продажбите на изхода на завода, така и с продажбите на изхода на дистрибутора.

132 В този контекст Комисията уточнява, че е приела, че в рамките на разпоредената проверка всички цени, прилагани по цялата верига на стойността, представляват интерес, за да се проверят нейните подозрения за координиране. Тя отбелязва в това отношение, че направените в рамките на *earnings calls* изявления отразяват насоки, дадени от най-високото управленско равнище на съответните производители, относно техните бъдещи намерения и техните ценови стратегии. Тези общи насоки можели да се възпроизведат по цялата верига на стойността. Всъщност според Комисията тези изявления се отнасят както до насоките за повишаване на цените или задържането им на определено равнище, така и до стратегия, фокусирана по-скоро върху цената, отколкото върху конкуренцията чрез обема. По тези причини Комисията изтъква, че разглежданите изявления могат да са релевантни както при определяне на цените на едро, така и при определяне на цените на дребно.

133 От друга страна, Комисията посочва, че основните производители на автомобилни гуми в Европа по принцип са вертикално интегрирани и следователно дейността им е както производство на автомобилни гуми, така и продажби на дребно. Ето защо те били заинтересовани увеличенията на цените на равнището на пазара на едро да се пренесат върху цените на дребно надолу по веригата, за да гарантират постигането на целите за марж по цялата верига на стойността. Ето защо според Комисията не може да се изключи обявените чрез разглежданите *earnings calls* ценови стратегии да трябва да се приложат надолу по веригата, за да се постигне желаният резултат.

134 В това отношение в становището си жалбоподателят изтъква, че дадените от Комисията уточнения е трябвало да се съдържат в обжалваното решение. В по-широк план жалбоподателят отбелязва също така, че що се отнася до *sell-in prices* и до *sell-out prices*, цитираните от Комисията изявления не могат да представляват достатъчно сериозни улики по различни причини, свързани например с факта, че разглежданите изявления препращат към вече взети решения за промяна в цените, че тези изявления са общи и неточни или че що се отнася до *sell-out prices*, всички продажни цени на дребно на автомобилни гуми са лесно достъпни публични данни.

135 Следва обаче да се отбележи, че като посочва, че подозираното координиране било свързано с „координиране на цените (по-специално цените на едро) между основните производители на гуми“, Комисията е използвала формулировка, която съответства на съдържанието на уликите, с които разполага, а те са достатъчно сериозни, за да обосноват подозрения за евентуална съглашателска практика, произтичаща от някои публични изявления на посочените в обжалваното решение производители на автомобилни гуми, направени в рамките на техните *earnings calls*.

136 Според дадените от Комисията уточнения на етапа, в който съдът на Съюза проверява съдържанието на тези улики, които се потвърждават от дадената от жалбоподателя в съдебното заседание информация, че част от неговите продажби на нови резервни гуми в ЕИП се извършва на равнище на дребно, било е правдоподобно Комисията да приеме, че

нейните подозрения и достатъчно сериозните улики, с които разполага, обхващат цялата верига на стойността, представена в *earnings calls*, а не само или изключително продажбите, извършвани по цени на едро.

137 В този контекст обсъждането на различните обяснения, дадени от жалбоподателя, ще се извърши на по-късен етап, ако се окаже, че подозренията на Комисията се потвърждават от резултатите от нейните проверки. Сами по себе си на етапа на съдебната проверка на обжалваното решение тези други обяснения не са достатъчни в случая, за да се отрече правдоподобността на предпочетеното от Комисията тълкуване на периметъра на понятието за цена, което е изложено в това решение с цел обосноваване на проверката.

138 В заключение, от гореизложеното следва, че с оглед на съдържанието на различните публични изявления и различните данни, представени в подкрепа на породените от тези изявления подозрения, обосновано се явява предпочетеното от Комисията тълкуване, съгласно което в тяхната съвкупност тези улики позволяват да се счита, че е правдоподобно основните производители на автомобилни гуми, посочени в обжалваното решение, да са координирали своите цени на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП през основния период, без да е изключена възможността това предполагаемо координиране да е започнало по-рано и да продължава към момента на проверката.

139 При това положение твърдението за произволния характер на обжалваното решение, поради това че подозренията във връзка с основния период по смисъла на първо изречение от съображение 4 не били подкрепени с достатъчно сериозни улики, следва да се отхвърли като неоснователно.

ii) По липсата на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за координиране на цените по време на предходния период

140 Що се отнася до предходния период следва да се посочи, че след поставен от Общия съд въпрос за времевото измерение на подозираното координиране Комисията признава, както потвърди в съдебното заседание, че не е представила на Общия съд улики, относими към този период.

141 Това обстоятелство е релевантно за преценката, доколкото, както отбелязва жалбоподателят, от дадените от Комисията обяснения е видно, че изследваният период, използван при количествения анализ на получените от нея стотици хиляди *earnings calls*, е достатъчно дълъг и включва както основния, така и предходния период (вж. т. 95—98 по-горе).

142 Ето защо следва да се отбележи, че макар Комисията да е била в състояние да идентифицира определени *earnings calls*, отнасящи се до основния период, въз основа на двете дефинирани от нея категории двойки думи и на извършения впоследствие качествен анализ, тя не посочва, че е успяла да идентифицира такива *earnings calls*, отнасящи се до предходния период. Като се имат предвид броят и разнообразието на използваните при количествения анализ двойки думи, може да се счита, че ако е имало релевантни *earnings calls*, отнасящи се до предходния период, те са щели да бъдат идентифицирани по същия начин като тези, които се отнасят до основния период. Комисията обаче не предостави на Общия съд никакво обяснение, нито съответен документ по този въпрос, макар да беше приканена да представи различните данни, на които тя се позовава във второто изречение

от съображение 4 от обжалваното решение, отнасящо се до предходния период, под форма, която тя счита за подходяща за целите на доказването на достатъчно сериозния характер на уликите, с които разполага.

143 При това положение Общият съд трябва да вземе предвид факта, че Комисията не беше в състояние да му представи публични изявления на основните производители на автомобилни гуми, направени по повод *earnings calls*, извършени през предходния период, така както направи за основния период.

144 От друга страна, що се отнася до уликите, съответстващи на изложените в обжалваното решение подозрения във връзка с предходния период, Комисията изтъква, че нейното внимание е било привлечено върху този период от множество по-късни *earnings calls*.

145 Съгласно изложеното от Комисията в това отношение тези *earnings calls*, направени след предходния период, посочват този период в рамките на коментари от страна на основните производители на автомобилни гуми, споменати в обжалваното решение, отнасящи се до влиянието на повишенията на цените на суровините.

146 Така Комисията се позовава на публично изявление, направено от конкурент в рамките на *earnings call* през основния период, който се позовава на „цикъл [, съответстващ на предходния период]“. Съгласно това изявление намалението на печалбата, свързано с повишението на цените на суровините, е било напълно наваксано през годината, последвала края на този цикъл.

147 Други, представени от Комисията, *earnings calls* също се позовават на предходния период. Три от тези *earnings calls* са направени през предходни години, близки до основния период, а четири от тях и една презентация — през основния период. Съгласно съдържанието на тези изявления, изтъкнати от Комисията, основните производители на автомобилни гуми сравнявали тогавашното положение с положението, при което са били налице значителни увеличения на суровините на пазара, с което всеки от тях бил запознат, доколкото се отнася до него.

148 Според Комисията тези позоваванията биха могли да са улика за координиране през предходния период, което жалбоподателят оспорва в становището си по този въпрос.

149 В това отношение следва да се посочи, че изявленията, представени от Комисията с цел да докаже наличието на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за координиране, изложени в обжалваното решение във връзка с предходния период, не са от същото естество като разгледаните във връзка с основния период. Комисията потвърди тази констатация в съдебното заседание.

150 Всъщност, макар подозираното от Комисията координиране да почива върху идеята, че основните производители на автомобилни гуми са се осведомявали взаимно за бъдещите си намерения и съответните ценови стратегии и че представените улики относно основния период разкриват публични изявления, които могат да бъдат взети предвид при установяването на такова координиране, различните изявления, представени във връзка с предходния период, не разкриват бъдещи намерения или съответни ценови стратегии, които могат да бъдат приложени през този период.

151 Всъщност от тези изявления, например от най-старото цитирано от Комисията изявление, се установява, че въпросният производител припомня на своите събеседници, че цената на суровините се повишава не за първи път и че в миналото той е успял да преодолее това повишение. Съгласно предпочетеното от Комисията тълкуване координирането, което би могло да се предположи в резултат от публично изявление относно последиците от дадено увеличение, би следвало обаче да е валидно само занапред. В случая Комисията не представя улики, от които да се приеме, че през предходния период, в момент, когато цените на суровините също са се повишили значително, основните производители на автомобилни гуми са се координирали по начин, аналогичен на документирания впоследствие през основния период, или по друг начин, различен от този, който се счита, че са използвали през този основен период.

152 Поначало Комисията не предоставя на Общия съд никакви данни, от които да се предположи друг вид координиране, различно от подозираното в случая.

153 В заключение, от гореизложеното следва, че от една страна, предвид липсата на релевантни данни за предходния период — макар той да е бил част от изследвания период, използван от Комисията при нейния количествен анализ (вж. т. 95 по-горе), и от друга страна, предвид липсата на други релевантни данни, които позволяват да се установи наличието на евентуално координиране през предходния период, предпочетеното от Комисията тълкуване, че е правдоподобно основните производители на автомобилни гуми, посочени в обжалваното решение, да са координирали своите цени на нови резервни гуми за леки и товарни автомобили в ЕИП през предходния период, не е доказано в достатъчна степен.

154 При това положение твърдението за произволния характер на обжалваното решение, тъй като подозренията относно предходния период по смисъла на второто изречение от съображение 4 не са подкрепени с достатъчно сериозни улики, следва да се приеме за основателно. Ето защо обжалваното решение трябва да бъде отменено частично в това отношение.

4. По втората част: за непропорционалния характер на обжалваното решение

155 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение не зачита принципа на пропорционалност по следните причини: липса на опасност във връзка с доказателствата, прекомерна пречка пред доброто функциониране на предприятието, прекомерна публичност на решенията, с които се разпорежда проверка, и възможност да се приложи мярка, която създава по-малко ограничения, а именно искане за предоставяне на информация.

156 Преди всичко останало следва да се припомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на преследваната цел, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, е уместно да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничение, и че породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с преследваните цели (вж. решение от 25 ноември 2014 г., Orange/Комисия, T-402/13, EU:T:2014:991, т. 22 и цитираната съдебна практика).

157 Когато става въпрос за решение, с което се разпорежда проверка, спазването на принципа на пропорционалност предполага предвидената мярка да не поражда неудобства, които са несъразмерни и неприемливи от гледна точка на преследваната цел. В частност изборът дали да отправи искане за предоставяне на информация или да вземе решение за извършване на проверка, който трябва да направи Комисията, зависи не от обстоятелства като особено тежкото положение, крайната неотложност или необходимостта от пълна поверителност, а от изискванията на подходящо с оглед на особеностите на случая разследване. Поради това, когато цели единствено да даде възможност на Комисията да събере необходимите данни, за да прецени дали е налице нарушение на Договора, решението, с което се разпорежда проверка, не нарушава принципа на пропорционалност (вж. в този смисъл решение от 25 ноември 2014 г., Orange/Комисия, T-402/13, EU:T:2014:991, т. 23 и цитираната съдебна практика).

158 По принцип Комисията трябва да прецени дали дадено сведение е необходимо за разкриване на нарушение на правилата на конкуренцията, и макар вече да разполага с улики или даже с доказателства за наличието на нарушение, тя може законосъобразно да приеме, че е необходимо да разпореди допълнителни проверки, които да ѝ дадат възможност да определи по-точно обхвата или продължителността на нарушението (вж. решение от 25 ноември 2014 г., Orange/Комисия, T-402/13, EU:T:2014:991, т. 24 и цитираната съдебна практика).

159 В случая доводите на жалбоподателя за нарушение на принципа на пропорционалност могат да се разделят в две категории, в зависимост от това дали са насочени срещу необходимостта от обжалваното решение, която предполага липса на друга възможност, която да създава по-малко ограничения, или срещу прекомерните последици от решение, с което се разпорежда проверка, за функционирането и финансовите резултати на жалбоподателя, което би имало за последица да докаже, че е било за предпочитане прибягването до мярка, която създава по-малко ограничения.

а) По твърденията за липса на необходимост от обжалваното решение

160 Жалбоподателят изтъква, от една страна, че опасността от укриване или унищожаване на доказателства, изтъкната в обжалваното решение, не съществувала, тъй като търсената информация вече е била известна на Комисията или е можела лесно да се узнае, и от друга страна, че е имало възможност, която създава по-малко ограничения в сравнение с приемането на такова решение, а именно, в конкретния случай искане за предоставяне на информация, отправено в съответствие с член 18 от Регламент № 1/2003, което в случаите на липса или непълен отговор водело до налагане на глоба, която може да достигне 1 % от общия оборот за предходната финансова година, и това правело много ефективна тази разпоредба, използвана в други случаи от същото естество.

161 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

162 На първо място, що се отнася до липсата на опасност във връзка с доказателствата, следва да се припомни, че както подчертава Комисията, обжалваното решение е трябвало да ѝ позволи да събере необходимата информация, за да провери наличието на подозираното координиране.

163 В това отношение фактът, че Комисията е събрала достатъчно сериозни улики, за да обоснове проверка, не може да ѝ попречи да получи допълнителна информация или да провери информацията, която е получила в рамките на проверката.

164 Също така обстоятелството, че тези улики почиват най-вече върху съдържанието на определени публични изявления, направени от споменатите в обжалваното решение производители на автомобилни гуми по повод на техните *earnings calls*, не може да лиши Комисията от възможността да разгледа релевантните документи или да разпита замесените лица, за да получи необходимата информация за допълване или проверка на своите подозрения.

165 В това отношение Комисията не може да бъде упрекната, че е искала да събере такава информация от ограничена група лица, които в рамките на съответното предприятие са можели да разполагат с доказателства, позволяващи по-добре да се определят предметът, мотивите и функционирането на подозираното координиране. Във връзка с това Комисията основателно посочва, че за нея е било от значение да получи информация за вътрешните обсъждания при подготовката и отчитането на резултатите от *earnings calls* и за подготовката на ценовите решения, относими към описаното в това решение координиране на цените между производителите на автомобилни гуми.

166 При това положение Комисията не е могла да отхвърли вероятността да съществува опасност от компрометиране или унищожаване на релевантна информация, ако не бъде проведена проверка, която не е обявена. От друга страна, съображение 8 от обжалваното решение разкрива такава опасност във връзка с доказателствата за „информацията относно подозренията за координиране на бъдещото поведение на пазарите, що се отнася до цените (по-специално цените на едро) на съответните продукти, както и подозренията за избора на производителите посредством публични средства да дадат сигнал на конкурентите за бъдещите ценови политики.“

167 Ето защо, предвид мотивите на обжалваното решение относно съдържанието на подозираното координиране и достатъчно сериозните улики в подкрепа на тези подозрения, Комисията не е могла да отхвърли вероятността да е налице опасност от укриване или унищожаване на издирваните доказателства, поради което, за да се отчете тази опасност, е било необходимо да прибегне до приемане решение, с което се разпорежда проверка.

168 На второ място, що се отнася до възможността да се отправи искане за предоставяне на информация, вместо да се приеме решение, с което се разпорежда проверка, следва да се посочи, че такова искане не би позволило да се събере цялата информация и необходимите за разследването доказателства.

169 Всъщност в настоящия случай, както се установява от обжалваното решение, Комисията е счела, че приемането на решение за извършване на проверка е било необходимо, за да се проверят всички факти относно подозираното координиране, контекста, в който то е било извършвано, и да се идентифицират съответните предприятия, за да се предотврати повреждане или унищожаване на релевантната информация, каквото би могло да е налице, ако тя се събира посредством искане за предоставяне на информация или предварително оповестена проверка, и за да се гарантира ефективността на проверката, като се позволи тя да се извърши едновременно във всички заподозрени предприятия, без те да са предварително уведомени за нея.

170 Освен това, както отбелязва Комисията, има значителна разлика между размера на глобата за нарушение по член 101, параграф 1 ДФЕС и размера на глобата за липса на отговор на искане за предоставяне на информация. Предвид тази разлика не било изключено предприятие, получило искане за предоставяне на информация, да се изкуши да не го изпълни, дори и да бъде санкционирано за това, ако по този начин ще избегне налагането на санкция за нарушение на член 101, параграф 1 ДФЕС.

171 Ето защо изборът на използвания инструмент за събиране на релевантна за разследването информация, независимо дали става въпрос за проверка, разпоредена с решение по член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, или за искане за предоставяне на информация по член 18 от същия регламент, зависи от извършения от Комисията анализ на ситуацията, присъща на провежданото разследване. Самият факт, че в други, посочени от жалбоподателя, случаи Комисията е действала посредством искания за предоставяне на информация, не е достатъчен в това отношение, за да постави под съмнение законосъобразността на направения в настоящия случай избор по изложените в обжалваното решение съображения.

172 От гореизложеното следва, че доводите на жалбоподателя, че приемането на обжалваното решение не е необходимо поради липсата на опасност във връзка с доказателствата или поради възможност за прилагане на мярка, създаваща по-малко ограничения, трябва да се отхвърлят като неоснователни.

б) По твърденията за вредоносните последици от обжалваното решение

173 Жалбоподателят изтъква, че от една страна, обжалваното решение имало вредоносни последици за доброто му функциониране по време на проверката, а от друга страна — за неговите икономически резултати вследствие от оповестяването на тази проверка. В този контекст обжалваното решение имало последици, които били прекомерни в такава степен, че то не можело да се счита за отговарящо на принципа на пропорционалност.

174 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

175 Първо, що се отнася до прекомерните неудобства пред доброто функциониране на предприятие, на което е разпоредено да се подчини на проверка, следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя в това отношение не съдържат конкретни факти.

176 Всъщност най-напред следва да се припомни, че по принцип проверките са необходими, когато Комисията подозира наличието на нарушение на правилата за конкуренция, предвидени в Договора за функционирането на ЕС. Такава намеса на публичната власт в правото на предприятие на зачитане на частните му помещения и тайната на неговите съобщения обаче е пропорционална, когато се вписва в границите, обосновани от определения в решението за проверка предмет, което предполага, че привеждането в действие на такова решение води до необходими и засягащи доброто функциониране на предприятието неудобства, което обстоятелство няма как да не е известно на жалбоподателя.

177 В случая, предвид достатъчно сериозните улики, с които разполага Комисията, не може да се приеме, че обжалваното решение само по себе си може да доведе до непропорционални пречки пред доброто функциониране на жалбоподателя.

178 От друга страна, следва да се отбележи, че при всички случаи дадените от Комисията обяснения, изглежда, могат да докажат, че неудобствата, породени от избора да се разпореди проверка, не са прекомерни и нетърпими с оглед на целите, които си поставя разглежданата проверка.

179 Така за всеки случай Комисията посочва, без да бъде опровергана от жалбоподателя, че проверката е била проведена с възможно най-малко намеса. В частност Комисията изтъква, че е иззела служебните устройства само на четири лица и ги е върнала в кратък срок. Всъщност мобилните телефони на тези лица са върнати в рамките на 24 часа (а като цяло по-рано), за да имат възможност да продължат работата си, като използват обичайните си телефонни номера, а Комисията е върнала някои от SIM-картите преди връщането на самите мобилни телефони. Що се отнася до иззетите лаптопи, едно от четирите лица е получило обратно лаптопа си същия ден, а останалите лаптопи са били върнати в рамките на 48 часа. Тъй като всички данни се пазят на сървърите на жалбоподателя, обстоятелството, че тези лица са били лишени от лаптопите си за този кратък период, не им е попречило да работят, като използват други устройства. Освен това, макар извличането на данните от електронните носители да е отнело повече време от обичайното, това се дължало на въведената от жалбоподателя система за сигурност, която затруднила извличането. При всички положения жалбоподателят не можел да твърди, че неговото функциониране е било затруднено, защото двама служители от неговия информационен отдел е трябвало да подпомогнат Комисията в тази задача.

180 Ето защо доводът на жалбоподателя за предполагаемите вредоносни последици за неговото добро функциониране следва да се отхвърли като неоснователен.

181 На второ място, що се отнася до вредоносните последици за икономическите резултати на предприятието, настъпили вследствие от прекомерното оповестяване на разпоредената от Комисията проверка, най-напред следва да се посочи, че тези доводи са свързани по-скоро с темата за обезщетяване на претърпените вреди, отколкото със съдебното производство относно законосъобразността на акта.

182 В това отношение е важно да се посочи, че съгласно самите доводи на жалбоподателя оповестяването на проверката от страна на Комисията е самостоятелен акт, различен от обжалваното решение. В случая става въпрос за прессъобщение IP/24/561, озаглавено „Комисията извършва внезапни проверки за антиконкурентни практики в сектора на автомобилните гуми“, публикувано на интернет страницата на Комисията на 30 януари 2024 г., в момент, съответстващ на началото на проверката при жалбоподателя (наричано по-нататък „прессъобщението“).

183 От една страна, самото прессъобщение не е предмет на обжалване по настоящото дело.

184 От друга страна, при всички положения може да се отбележи, както изтъква Комисията, че публикуването на прессъобщение е нейна обичайна практика. Също така може да се посочи, че в прессъобщението жалбоподателят не е споменат поименно, а е споменат само секторът на автомобилните гуми в Съюза.

185 В случая в прессъобщението се уточнява, че „Комисията има опасения, че проверяваните предприятия са координирали цените си, включително посредством публични изявления“.

186 В прессъобщението се посочва още, че от него не могат да се правят изводи за вината на посочените предприятия, доколкото „[в]незапните проверки представляват предварителен етап от разследванията по подозрения в антиконкурентни практики“ и доколкото извършването на такива проверки „не означава, че съответните предприятия са виновни за антиконкурентно поведение, нито предрешава изхода от самото разследване“.

187 При тези обстоятелства жалбоподателят не може надлежно да се позовава на описаните от него последици, за да докаже непропорционалността на решението, обжалвано по настоящото дело.

188 Следователно доводът на жалбоподателя, свързан с твърденията за вредоносните последици за неговите икономически резултати вследствие от публикуването на прессъобщението от Комисията, трябва да се отхвърли като несъстоятелен.

189 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е доказал в какво се изразява непропорционалността на решението за проверка. Ето защо втората част от второто основание трябва да се отхвърли.

5. Заключение

190 С оглед на гореизложеното поради липса на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията, изложени във второто изречение от съображение 4, обжалваното решение трябва да се отмени в тази част поради неговия произволен характер и поради нарушаването на правото на жалбоподателя на зачитане на неговите частни помещения и тайната на неговите съобщения.

191 Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

IV. По съдебните разноски

192 Съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд, ако страните са загубили съответно по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски. Общият съд обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и част от съдебните разноски на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.

193 В случая, доколкото обжалваното решение трябва да се отмени частично, Общият съд счита, че всяка страна следва да понесе направените от нея съдебни разноски

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) **Отменя Решение C(2024) 243 final на Комисията от 10 януари 2024 година, с което на Compagnie générale des établissements Michelin и на всички пряко или непряко контролирани от него дружества се разпорежда да се подчинят на проверка по член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета (дело AT.40863 — Hoops) в частта му относно периода, посочен във второ изречение от съображение 4.**

2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част**

3) **Compagnie générale des établissements Michelin и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юли 2025 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелства, предхождащи спора 2

II. Искания на страните 4

III. От правна страна 4

А. По първото основание за липса на достатъчно мотиви 5

1. Предварителни бележки 6

2. По твърдението за лаконични или общи мотиви 7

3. По твърдението за неясни, двусмислени, неточни или широки мотиви и техните последици за разбирането на вмененото нарушение 8

Б. По второто основание за нарушение на правото на зачитане на частните помещения и тайната на съобщенията 10

1. Предварителни бележки 10

2. По сходството между пример, даден в Насоките от 2023 г., и подозираното координиране 12

3. По първата част, която се отнася до произволния характер на обжалваното решение 14

а) По липсата на необходимост в обжалваното решение да се излага цялата информация, с която разполага Комисията 14

б) По достатъчно сериозния характер на уликите, които Комисията представя, за да обоснове обжалваното решение 15

1) Предварителни бележки 15

2) По метода, използван за идентифициране на подозрителните изявления . 17

3) По достатъчно сериозния характер на представените улики 20

i) По наличието на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за координиране на цените през основния период 20

– Относно изявленията, представени от Комисията 21

– Относно останалите данни, представени от Комисията 22

– Относно представеното от жалбоподателя становище 22

ii) По липсата на достатъчно сериозни улики в подкрепа на подозренията за координиране на цените по време на предходния период 26

4. По втората част: за непропорционалния характер на обжалваното решение 28

а) По твърденията за липса на необходимост от обжалваното решение 29

б) По твърденията за вредоносните последици от обжалваното решение 31

5. Заключение 33

IV. По съдебните разноски 33